

ΤΟ ΣΟΝΤΟΡΕ ΜΕ ΤΙΣ ΙΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ.

Γράφει ο Δημήτριος Καλογερόπουλος

ΤΟ ΣΟΝΤΟΡΕ ΜΕ ΤΙΣ ΙΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ.

Το Sodore ήταν παλιά, τις δεκαετίες του πενήντα με εβδομήντα, για πολλούς από εμάς καταφύγιο ξεκούρασης τα σαββατοκύριακα και κυρίως τις Κυριακές .. σε απόσταση μόλις 125 χλμ με θερμό και ξηρό κλίμα που μας αναζωογόνησε, ερχόμενοι από τα ορεινά και το ψυχρότερο κλίμα της Αντίς Αμπέμπα ειδικά την περίοδο των βροχών.

Το Σοντορε είχε την δικιά του ιστορία που ίσως λίγοι γνωρίζουν οτι πρώτος που ανακάλυψε την τοποθεσία του ήταν Έλληνας.

Την περίοδο του σαράντα με πενήντα στην περιοχή Awash Melkasa ο Έλληνας Λυκούργος Κανέλλης είχε την μεγάλη φυτεία του με οπωροφόρα δέντρα κ λαχανικά και τροφοδοτούσε την γύρω περιοχή. Εκεί είχε και ένα μικρό ξενοδοχείο με καταλύματα για φίλους και γνωστούς.

Του άρεσε το κυνήγι και μια μέρα στις εξορμήσεις του ανακάλυψε μια πηγή με ιαματικά νερά ... στο σημείο εκεί έφτιαξε μια γούρνα και δροσιζοταν μετα το κυνήγι παρέα με τους φίλους του.

Αργότερα όταν το έμαθαν, από περιέργεια ήρθαν ειδικοί μελέτησαν το έδαφος και ανακάλυψαν ότι ήταν μία πηγή πλούτου για την περιοχή

Όντως , στην περιοχή εκεί αργότερα χτίστηκε το μεγάλο ξενοδοχείο Sodore resort..

Το θέρετρο με θερμές πηγές, δημοφιλές για τα θεραπευτικά του αποτελέσματα, βρίσκεται έξω από την πόλη. Μια πισίνα ολυμπιακών διαστάσεων, και τριγύρω μικρές εστίες με πηγές όπου λουζονται οικογένειες με τα παιδιά τους.

Άλλα χαρακτηριστικά περιλαμβάνουν ένα εστιατόριο με πλήρεις υπηρεσίες και ένα ξενοδοχείο και συνεδριακό κέντρο. Το θέρετρο αναπτύχθηκε από την κυβέρνηση της Αιθιοπίας και λειτούργησε το 1963.

Με την μεγάλη πισίνα και τις ιαματικές πηγές η περιοχή έγινε πασίγνωστη με μία υπέροχη πρωτόγονη φύση να δεσπόζει παράλληλα του μεγάλου Awash ποταμού. Στον μεγάλο ποταμό κατά την διαδρομή βλέπουμε στις όχθες του κροκόδειλους. Μπαίνοντας στο ξενοδοχείο με το μεγάλο πάρκο και τις ιαματικές πηγές, υπάρχουν πολύχρωμα τροπικά δέντρα. Παντού υπήρχαν μαϊμούδες που πήδουσαν από το ένα δέντρο στο άλλο και με τον τρόπο τους μας " καλωσόριζαν " ακολουθώντας τ αμάξια μας μέχρι το μεγάλο εστιατόριο.

Παρέα λοιπόν με τις μαϊμούδες, που ενώ είχαν τριγύρω τους τα πάντα που τους πρόσφερε η φύση , αυτές προτιμούσαν την παρέα μας έρχονταν στα τραπέζια που τρώγαμε για ν' αρπάξουνε αν δεν πρόσεχες η κοιτούσες αλλού οτι φαγώσιμο υπήρχε στο τραπέζι . Όταν έπεφτε ο ήλιος, ο ουρανός έπαιρνε ένα βαθύ κόκκινο χρώμα και την νύχτα τα αμέτρητα πουλιά εκτελούσαν την νυχτερινή " μελωδική συμφωνία τους κρατώντας παρέα στους επισκέπτες του ξενοδοχείου που είχαν έρθει να κατακλυσουν.

Ένας τόπος ιδιαίτερα ξεχωριστός που δεν σβήνει εύκολα από την μνήμη του επισκέπτη.

